

digst at optage en saadan Bestemmelse i Lovforslaget, idet jeg har ment, at Hovedsagen med Hensyn til Statsregnskabets Rundgjørelse var, at det blev meddelt Rigsdagen. Men iøvrigt er det jo bekendt, at der aarlig udvirkes et kongeligt Reskript, hvorved Finantsministeren bemyndiges til at sørge for, at Statsregnskabet bliver bragt til offentlig Rundskab, og dette sker altsaa i en bestemt Form, om end ikke i den egentlige Form af en Rundgjørelse. Jeg tilstaar, at det ærede Medlems hertil knyttede Bemærkninger om, at Udenforstaaende ikke kunne faae Statsregnskabet, overraskede mig noget; thi jeg veed med Sikkerhed, at der tidligere har været givet almindelig Udgang til at forstaae sig samme, og jeg har ikke hørt det Mindste om, at der i de senere Aar skulde være sket nogen Forandring i saa Henseende. Jeg skal imidlertid undersøge dette Punkt, og hvis der skulde være nogen saadan Vanskelighed med Hensyn dertil som den, det ærede Medlem berørte, da skal den ganske sikkert blive fjernet.

Det ærede Medlem for 11te Kreds (Ricer) fremførte dernæst nogle Bemærkninger i Henseende til et Par vigtigere Punkter i Lovforslaget. Han ønskede saaledes navnlig, at der skulde gives en nærmere Definition af de Ord, der ere brugte i dets § 6, hvori det hedder, at der i Bestyrelsesregnskaberne skal indeholdes fornøden Forklaring om Afvigelser mellem Bevilling og Regnskab, idet det ærede Medlem ikke rigtig var paa det Klare med, hvad her skulde forståas ved Afvigelser. Jeg tror dog, at dette er et Ord, som er saa almenfatteligt, der er gaaet saaledes over i den almindelige Bevidsthed, at nogen egentlig nærmere Forklaring deraf ikke kan siges at være strengt nødvendig. Det ærede Medlem forklarede sin Mening i saa Henseende nærmere, idet han fremsatte den Paastand, at enhver Bevilling, med Hensyn til hvilken der var meddelt Rigsdagen en Motivering af dens Enkeltheder, maatte anses for at være bindende ogsaa i Henseende til disse Enkeltheder. Men denne det ærede Medlems Anskuelse tror jeg ikke, at man uden videre kan tiltræde. Der er i denne Retning Forskjelligheder tilstede, som ikke maa overses. Der fremkommer saaledes ganske

vist paa Finantsloven forskjellige Summer, der vel se ud som store og runde Summer, indenfor hvilke der haves fri Bevægelse, men med Hensyn til hvilke der dog i Virkeligheden ikke haves nogen fri Bevægelse. Dette er da navnlig Tilfældet med saadanne Summer, for hvilke Rigsdagen enten har vedtaget Anvendelsesmaaden gennem specielle Love eller ogsaa paa en eller anden Maade i de foregaaende Finantslove eller deslige har givet ganske bestemte Regler for Anvendelsen. Men paa den anden Side forekommer der ogsaa Summer paa vore Finantslove, med Hensyn til hvilke der er ikke givet saadanne bestemte Regler, og hvor altsaa de Summer, der staa paa de vedkommende Konti, vel hver i og for sig indbefatte flere Underafdelinger, men udenat dog hver enkelt af disse Underafdelinger kan siges at være bunden til noget bestemt Beløb i dens Anvendelse. Det er meget ofte Tilfældet, at der med Hensyn til en enkelt Konto, der indbefatter en hel Mængde forskjellige Udgifter, som hensigtsmæssig have kunnet forenes i een samlet Sum, i de Bemærkninger, som ledsage Finantslovsforslaget, er givet en Forklaring af, hvorledes man har tænkt sig at kunne anvende eller fordele den Sum, der saaledes søges bevilget til disse forskjelligeartede Diemed, hvorved det altsaa viser sig, at saa Meget er bragt i Anslag til eet Diemed og saa Meget til et andet Diemed, uden at det dog har været Rigsdagens Mening at ville binde Regjeringen til at søge Tillægsbevilling for Overskridelser af de herunder hørende enkelte mindre Poster, naar der samtidig paa nogen af de andre Poster finder Beparelses Sted, som opveie Overskridelserne. Naar nu det ærede Medlem finder, at der her er Noget, der ikke er bifaldsværdigt, da glæder jeg mig ialtfald over, at det ærede Medlem har draget det frem, idet jeg oftere har følt, at der var noget Uklart i saa Henseende mellem Rigsdagen og Regjeringen, og idet det kun kan være mig meget kjær at faae Leilighed til at faae denne Uklarhed fjernet. Der kan ganske vist i og for sig ikke være Noget mere kjær for Regjeringen, end at den paa ethvert Punkt har saa strikke og bestemte Regler som muligt at gaa efter. Men jeg maa tillade mig at gjøre